

Arrest

nr. 339 195 van 12 januari 2026
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 14 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 januari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 oktober 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat L. LUYTENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Op 11 augustus 2022 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 7 september 2023 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 11 januari 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing. Deze beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van etnie Pashtun te zijn. U gaf aan een soennitische moslim te zijn. U bent geboren op 31.07.2004 in het dorp Kuz Bahar in het district Khogyani in de provincie Nangarhar. U werd grootgebracht in Kuz Bahar en ging dagelijks naar school en de madrassa alsook werkte u dagelijks op de velden.

Uw vader H. heeft als soldaat bij het Afghaanse nationale leger (ANA) gewerkt in het district Surobi, te Ozbeen. Anderhalf jaar voor hij vermist raakte stopte hij bij het ANA en sloot hij zich aan bij de national uprising van Kuz Bahar. Hij werkte in zijn dorp als soldaat en verzetsstrijder vanuit de post van malek Maki.

Op een dag werd de controlepost waar uw vader werkte aangevallen door de Taliban. Zes talibanleden kwamen daarbij om het leven. Uw vader raakte hierdoor in de problemen en kreeg vervolgens drie dreigbrieven van de Taliban.

In de eerste dreigbrief (01.11.1442 in de Islamitische kalender komt overeen met 11.06.2021 volgens de Gregoriaanse kalender) schreef M. H. dat uw vader zich diende aan te geven bij het hoofdkantoor van de Taliban, in Zawi Shahim. In de tweede brief (06.11.1442 in de Islamitische kalender komt overeen met 16.06.2021 volgens de Gregoriaanse kalender) werd uw familie bedreigd omdat uw vader de eerste brief van de Taliban negeerde. Jullie kregen tenslotte nog een derde brief (11.11.1442 in de Islamitische kalender komt overeen met 21.06.2021 volgens de Gregoriaanse kalender) waarin jullie familie opnieuw bedreigd werd.

Als gevolg van de bedreigingen aan uw familie, ging u uit veiligheidsmaatregel niet meer naar school.

Vijf à zes dagen nadat u met school stopte, vroeg uw vader aan u om naar de controlepost te komen waar hij op dat moment werkte. Hij vroeg u de boodschappen te helpen dragen. Onderweg naar huis werden jullie beschoten door de Taliban. Jullie liepen weg van de Taliban en u merkte even later dat uw vader niet meer volgde. Sindsdien is uw vader voor lange tijd vermist geweest.

Na de aanval diende uw maternale oom een klacht in bij het districtshuis. Hij schreef in een brief dat er een aanval was geweest op H. en zijn zoon en dat H. hierbij gewond raakte aan beide armen.

Uw moeder zei dat u moest onderduiken bij uw maternale oom in Jalalabad. Na 16 à 17 dagen besloten uw moeder en maternale oom dat u Afghanistan diende te verlaten. U vertrok 's nachts, op 31.07.2021, vanuit de woonst van uw maternale oom naar Nimroz vanwaar u met een pick-up naar Pakistan gebracht werd.

U reisde verder door Pakistan en Iran om vervolgens de Balkanroute te volgen richting Bulgarije en Oostenrijk waar u, zonder dat u het besepte, telkens een verzoek om internationale bescherming indiende. U vervolgde uw weg richting België.

U kwam in België aan op 10.08.2022 en verzocht hier op 11.08.2022 om internationale bescherming.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u vermoord te worden door de Taliban. Uw familie wordt nog steeds bedreigd door de Taliban die nog meermaals bij hen thuis langskwamen. Uw kleine broer wordt hierbij ook soms geslagen door de Taliban.

Toen u in België aankwam, verloofde uw moeder u met F.. Zij woont tot op heden in Kagi Bazar.

Een tijd na uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) ontving uw moeder nog een brief. Ze heeft de brief niet gelezen en heeft deze uit angst onmiddellijk verbrand.

Een aantal dagen voor uw persoonlijk onderhoud had u voor het eerst nieuws over de toestand van uw vader. Hij had via uw neef laten weten dat hij in goede gezondheid in Iran verbleef en dat hij naar België zou proberen komen.

Zes à zeven dagen voor uw persoonlijk onderhoud op het CGVS hoorde u via de zonen van de malek van Kuz Bahar dat Y., een commandant van één van de controleposten in uw dorp, vermoord werd in Afghanistan nadat hij gedeporteerd werd vanuit Pakistan.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: Uw originele taskara, een originele kaart van uw vader toen hij bij het verzet werkte, een originele ANA badge van uw vader, een originele taskara van uw vader, een kopie van een kleine versie van de taskara van uw vader, drie originele dreigbrieven van de Taliban, een originele brief aan het districtshuis, een originele brief van de stamleiders van jullie dorp, een originele brief van de stamleiders aan het districtshuis, een kopie van een foto van uw vader tijdens zijn dienst en de originele enveloppe waarmee de documenten naar u toe werden verzonden. U toonde nog twee foto's van uw vader in Iran op uw gsm en liet twee voicemails van uw vader afspelen op uw gsm.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Uit uw verklaringen blijkt dat u Afghanistan verliet uit vrees voor de Taliban die u en uw familie wil vermoorden omdat uw vader als verzetsstrijder gevochten had tegen hen. U vreest tot op heden bij terugkeer naar Afghanistan vermoord te zullen worden door de Taliban.

U slaagde er niet in deze vrees aannemelijk te maken. Onwaarschijnlijkheden, vaagheden en incoherenties maken immers dat er geen geloof kan worden gehecht aan het relaas waarop u uw vrees baseert.

Dient allereerst te worden opgemerkt dat vragen kunnen gesteld worden bij uw voor de Belgische asielinstantie aangehaalde identiteit, i.c. A. H., geboren op 31/7/2004.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) beschikt, blijkt dat u eerder, i.c. in het kader van uw procedure om internationale bescherming in Oostenrijk, andere identiteitsgegevens opgaf. Zo blijkt uit de informatie die het CGVS van de Oostenrijkse asielinstanties mocht ontvangen dat u zich er liet registeren onder de volgende gegevens : M. K. M., geboren op 01.05.2005 (P.1 van het Dublin documenten uit Oostenrijk dd. 20.09.2022). U werd hiermee tijdens uw persoonlijk onderhoud geconfronteerd. U zei dat u deze naam en leeftijd niet heeft opgegeven in Oostenrijk. U beweerde dat u tegen de tolk had gezegd dat uw naam A. H. is maar dat de Oostenrijkse autoriteiten overal een verkeerde naam opschreven. U had hen niet verteld hoe oud u was en de autoriteiten zouden, volgens u, zelf een geboortedatum verzonnen hebben (P.11). Dit betreffen echter loutere beweringen die u niet weet te staven. Waarom de Oostenrijkse asielinstanties bovendien een verkeerde naam zouden noteren en een willekeurige geboortedatum zouden kiezen, is ook geenszins duidelijk. Bovendien, uit uw reactie volgend op de confrontatie, blijkt u niet echt op te kijken van het feit dat u in Oostenrijk onder een andere naam en geboortedatum geregistreerd staat. Dit doet het vermoeden rijzen dat u hiervan dan ook wel degelijk op de hoogte was. Indien het daadwerkelijk zo zou zijn dat verkeerde identiteitsgegevens werden genoteerd in Oostenrijk, en dit buiten uw wil om, kan overigens in alle redelijkheid verwacht worden dat u dit ook direct zou gemeld hebben wanneer u werd bevraagd over uw reisweg en uw verblijven in andere landen voor uw aankomst in België (P. 10 en 11).

Kan hierbij overigens nog worden aan toegevoegd dat u nog uitdrukkelijk werd gevraagd of u een bijnaam heeft. U antwoordde ontkennend (P. 4).

Dat u, zoals u nog aanhaalde, toch geen asiel wilde aanvragen in een ander land omdat u van anderen gehoord had dat u in België bescherming zou krijgen (P. 11), kan logischerwijs ook geenszins rechtvaardigen dat u in Oostenrijk andere persoonsgegevens opgaf.

Uit wat voorafgaat moet dan ook besloten worden dat u uw identiteit niet heeft aangetoond. Dat u thans een originele taskara voorlegde, kan ook geen ander licht werpen op voorgaande. Dat de naam vermeldt op deze taskara dezelfde naam betreft als deze die u voor de Belgische asielinstanties aanhaalde, volstaat immers niet om te besluiten dat dit daadwerkelijk uw naam betreft. Kan hier overigens nog volgende worden aan toegevoegd. U verklaarde voor de Belgische asielinstanties dat u geboren bent op 31/7/2004. Op de taskara die u voorlegde zou een hogere leeftijd vermeld staan dan u werkelijk bent. Uw grootouders zouden u 'ouder' gemaakt hebben (P. 4). Met welk nut ze dit zouden gedaan hebben is niet duidelijk. Uw stelling dat de taskara normaal op zesjarige leeftijd wordt aangevraagd maar dit bij u pas op zevenjarige leeftijd gebeurde (P. 4), kan hier duidelijk geen klaarheid in scheppen. Moet aldus worden vastgesteld dat, naar wat u zelf aanhaalt, het document waarmee u meent uw identiteit te kunnen aantonen aldus 'foute' gegevens bevat. Het mag dan ook duidelijk zijn dat dit ertoe leidt dat ook de overige informatie, weergegeven op de taskara, niet zonder meer voor waar kan worden aangenomen. Zeker in het licht van de informatie verkregen van Oostenrijk.

Volledigheidshalve kan hier nog worden aan toegevoegd dat de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd), blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen. (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf).

Voorgaande maakt dan ook dat de voorgelegde taskara niet als een overtuigend en tastbaar begin van bewijs aangaande uw identiteit kan weerhouden worden.

Bovendien legde u ook leugenachtige verklaringen af aangaande uw eerdere verblijven in Oostenrijk, alsook Bulgarije, voor de Belgische asielinstanties. U stelde uitdrukkelijk geen internationale bescherming te hebben aangevraagd in Bulgarije en Oostenrijk voorafgaand aan uw aankomst in België. Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, dat u wel degelijks zowel in Bulgarije – dit op 01.07.2022 – alsook in Oostenrijk – dit op 01.08.2022 – een verzoek om internationale bescherming indiende (P. 1 van het "Eurodac" document dd. 11.08.2022). U verklaarde op het CGVS dat u geen asiel aanvraag in Bulgarije en Oostenrijk omdat u er niet wilden blijven. U zei dat ze enkel uw vingerafdrukken namen (P.10). U zou tot tweemaal toe onwetend geweest zijn over het feit dat u een verzoek om internationale bescherming indiende. Los van het feit dat u ook deze blote bewering niet weet te staven, dient hoe dan ook te worden opgemerkt dat van iemand die, zoals u, beweert zijn land van herkomst omwille van een vrees voor vervolging te hebben verlaten, om internationale bescherming vraagt van zodra hij zich in een veilig land bevindt en hiertoe de gelegenheid heeft, minstens zich duidelijk informeert naar de eventuele mogelijkheden om internationale bescherming te verkrijgen. Dat u stelt niet te hebben geweten dat u in beide landen een verzoek indiende, voor zover dit zou worden aangenomen, duidt er daarentegen op dat u hieraan heeft verzaakt.

Dat u er toch niet wilde blijven omdat u hoorde dat u in België bescherming zou krijgen, kan ook hier geen ander licht op werpen.

Of nu al dan niet zou geweten hebben dat u zowel in Bulgarije alsook in Oostenrijk een verzoek indiende, feit blijft dat u tot twee keer toe zonder meer verderreisde. Dit doet reeds in niet geringe mate afbreuk aan de geloofwaardigheid daar er in alle redelijkheid kan verondersteld worden dat het verkrijgen van internationale bescherming zou primeren en dit ongeacht het land die u deze bescherming mogelijks zou kunnen geven.

Al voorgaande vaststellingen houden dan ook reeds een negatieve indicatie in voor de beoordeling van uw gehele geloofwaardigheid.

Wat uw asielmotieven betreft, dienen verder de volgende opmerkingen te worden gemaakt.

Dat uw vader werkzaam was bij de voormalige overheid, kan in het licht van onderstaande niet worden aangenomen gezien een aantal onlogische verklaringen en uw beperkte kennis over zijn werk bij zowel het ANA als het verzet.

Vooreerst verklaarde u dat uw vader als soldaat bij het Afghaanse nationale leger werkte en dat hij na een training in Kabul gestationeerd werd in het district Surobi te Ozbeen. Hij kwam om de één à twee maanden naar huis. U beschreef zijn uniform als blauw-geel met stippen en een bruinachtige kleur. Anderhalf jaar voor hij vermist raakte, stopte hij bij het ANA en ging hij voor het verzet in zijn eigen dorp werken als soldaat. Hij werkte daar in de post van malek M. en kwam één keer per week naar huis. U kon voorts twee commandanten van uw vader noemen, H. bij het korps (ANA) en K. bij de checkpoint (verzet) (P.13, 14).

Echter bleek bovenstaande uw enige kennis over de werkzaamheden van uw vader bij het ANA en bij het verzet te zijn.

Verder hebt u geen idee hoe lang uw vader bij het ANA werkte. U zegt dat u enkel weet dat hij daar als soldaat was, maar kan geen informatie geven over zijn taak als soldaat. U weet niet of hij een logo of embleem op zijn uniform had. Uw vader sprak nooit tegen u over zijn werk en u hebt er nooit iets over gevraagd (P.13). U kan ook niet exact zeggen wanneer hij net voor het verzet begon te werken. U zei dat hij daar begon toen hij bij het ANA stopte en schat dat hij ongeveer anderhalf jaar bij het verzet heeft gewerkt. Ook wat zijn taak bij het verzet was, moet u het antwoord schuldig blijven. U zegt opnieuw dat hij soldaat was (P.13). Hoewel niet van u wordt verwacht dat u tot in de kleinste details zou kunnen vertellen over het werk van uw vader, mag toch een zekere kennis verwacht worden, zeker gezien u uw problemen met de Taliban hieraan linkt en dit dus deel uitmaakt van de kern van uw relaas.

Voorts kan u niet éénduidige aangeven of uw vader zich nu had aangesloten bij de Uprising forces of bij de lokale politie. U beweerde eerst meerdere keren dat uw vader bij de lokale politie in dienst trad (P 8). Nadien beweerde u dat uw vader zich bij de lokale uprising aansloot (P 11). Even later vermeldde u opnieuw de lokale politie (P.15). Er werd duidelijk gemaakt dat er een verschil is tussen beide, u antwoordde hierop "Daar weet ik niets over." (P.15). Er wordt van u niet verwacht dat u tot gedetailleerd zou kunnen weergeven wat de verschillen zijn, maar dat u blijkbaar niet eens zou weten dat er een verschil is tussen beide, is niet ernstig. U legde zelf een roze badge van uw vader voor, een badge die gewoonlijk uitgereikt werd door de National Directorate of Security (NDS) aan de verzetsstrijders. U bent volgens uw eigen verklaringen opgegroeid in een omgeving waar veel werd gevochten en zou dus zeker als zoon van een voormalig soldaat en inwoner van Kuz Bahar, minstens op de hoogte moeten zijn van het feit dat er wel degelijk een verschil is tussen de lokale politie en het verzet.

Verder deed u een opmerkelijke verklaring over de namen van de commandant van uw vader. Uw vader vertelde u de namen van zijn commandanten bij het ANA en bij het verzet (zie supra). U werd gevraagd waarom uw vader, die u volgens uw eigen verklaringen nooit iets vertelde over zijn werk, dan wel de namen van zijn commandanten zou geven. U antwoordde dat hij dit pas na veel aandringen van uw kant aan u vertelde, u verplichtte hem en stond erop. Dit omdat u wilde weten bij wie u terecht kon indien uw vader vermoord werd (P.13-14). Allereerst dient opgemerkt te worden dat u nochtans terzelfdertijd verklaarde nooit vragen te stellen aan uw vader over zijn werk (P.13). Dit terzijde, dat u iets van informatie wou voor het geval er iets met uw vader zou gebeuren, kan nog worden aangenomen. Anderzijds mag het duidelijk zijn dat het louter kennen van twee voornamen wel heel beperkt is als het uw bedoeling was u, indien nodig, bij deze personen te kunnen informeren. Bovendien kan in alle redelijkheid verondersteld worden dat, indien er iets met uw vader zou gebeuren tijdens zijn dienst, jullie dit dan hoe dan ook via collega's dan wel zijn oversten zouden vernemen en u ook via hen dan bijkomende informatie zou kunnen verkrijgen. Tot slot, dat u via het kennen van deze twee voornamen dan een 'zekerheid' had een aanknooppunt te hebben om, indien nodig, bijkomende informatie te vergaren, houdt geen steek. Immers, indien er tijdens de uitoefening van het werk iets met uw vader kon gebeuren, kon dit logischerwijs ook met de beide commandanten. U had aldus geen enkele garantie dat deze commandanten op het moment dat er iets zou gebeuren met uw vader nog de mogelijkheid zouden hebben u de nodige informatie te verschaffen.

Tot slot, doch niet in het minst, dient nog volgende te worden opgemerkt. Uit uw verklaringen blijkt dat u de oudste zoon bent (P. 8). Uit uw verklaringen blijkt voorts dat ook uw paternale oom werkzaam was bij het ANA. U laat aldus uitschijnen afkomstig te zijn uit een overtuigende overheidsgezinde familie. Er kan dan ook verondersteld worden dat er binnen uw familie een zekere trots bestond aangaande hun werkzaamheden. Dat uw vader u, ingeval uw verklaringen over zijn werkzaamheden de waarheid betreffen, als oudste zoon aldus nooit iets zou verteld hebben over zijn werkzaamheden en u ook zelf nooit enige vraag zou gesteld hebben, kan dan ook niet overtuigen.

Dat u een aantal documenten voorlegde om uw vaders (beweerde) werkzaamheden aan te tonen, kan voorgaande ook niet omvormen. Opnieuw moet worden vastgesteld dat u deze stukken niet voorlegde in het kader van overtuigende verklaringen.

Uw verklaringen aangaande deze stukken zelf konden bovendien ook niet overtuigen. Zo gaf u zelf aan dat u niet veel documenten hebt betreffende het werk van uw vader bij de ANA. U zei dat u alles zelf had verbrand, met uitzondering van een badge van het ANA, een badge van het verzet en een foto van uw vader tijdens de dienst (P.8). U zei dat u zijn documenten zonder toestemming van uw vader verbrandde omdat u bang werd en hij bij het verzet ging werken. Het houdt dan ook geen steek dat u wel nog een originele badge van het ANA kon voorleggen. Waarom u alles zou verbranden uit angst met uitzondering van deze ene badge is niet duidelijk. Waarom u bovendien op dat moment schrik zou gehad hebben, is ook geenszins duidelijk.

Wat verder vragen kan oproepen is dat u in het bezit bent van de identiteit/wapenkaart van uw vader bij het verzet. Deze kaart wordt gegeven aan personen die voor het verzet gaan werken en hiermee kunnen aantonen dat ze het recht hebben om een wapen te dragen. Er kan dus vanuit gegaan worden dat een verzetsstrijder tijdens zijn dienst deze kaart ten alle tijde moet kunnen voorleggen en dat uw vader deze aldus in zijn bezit moet gehad hebben. Het is dan ook opmerkelijk dat u in het bezit bent van deze wapenkaart terwijl uw vader, volgens uw verklaringen, tijdens zijn dienst – nadat jullie samen van de checkpoint naar huis stapten en zouden beschoten zijn - vermist raakte.

Rekening houdende met wat hierboven reeds werd opgemerkt aangaande de beperkte bewijswaarde van Afghaanse documenten gezien het gemak waarmee deze kunnen gekocht worden (zie supra), mag het duidelijk zijn dat, in het licht van al voornoemde vaststellingen, deze stukken dan ook geenszins kunnen weerhouden worden als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs betreffende uw vaders

werkzaamheden en geenszins volstaan om uw ongeloofwaardige verklaringen dienaangaande te weerleggen.

De foto die u voorlegde, kan evenmin uw vaders werkzaamheden aantonen. Foto's kunnen immers makkelijk gemanipuleerd en geësceneerd worden. Moet bovendien worden opgemerkt dat u over deze foto zelf niets kan zeggen. U houdt het op 'het is een foto van zijn job'. Voor het overige moet u toegeven dat u er niets over kan zeggen (P. 18).

Moet tot slot worden opgemerkt dat u ook geenszins aantoont dat de stukken die u voorlegde wel degelijk uw vader betreffen. U legde dan wel de originele taskara van, naar u stelt, uw vader voor, doch dit document toont enkel de persoonsgegevens van de op de kaart vermelde persoon aan. Dit document spreekt zich niet uit over de eventuele band tussen u en deze persoon. Ook al zou het ten andere vaststaan dat de taskara uw vader betreft, quod non, dan nog volstaat dit document niet om de beweerde werkzaamheden aan te tonen daar dit stuk zich op geen enkele manier hierover uitspreekt.

In het licht van uw oppervlakkige en ondoorleefde verklaringen omtrent het werk van uw vader bij zowel het ANA als het verzet – de uprising forces –, in combinatie met het gebrek aan kennis en uw onvermogen enig tastbaar en overtuigend begin van bewijs dienaangaande voor te leggen, dient dan ook te worden besloten dat aan uw vaders beweerde profiel geen geloof kan worden gehecht.

Volledigheidshalve kan hier nog worden aan toegevoegd dat uw jeugdige leeftijd niet kan worden weerhouden als een afdoende verklaring om uw gebrekkige kennis te vergoelijken. Gezien u uw vrees linkt aan het beweerde profiel van uw vader en uw beslissing uw land van herkomst te verlaten zou voortvloeien uit problemen die uw familie zou gekend hebben omwille van dit werk, kan in alle redelijkheid verondersteld worden dat u hieromtrent toch op een overtuigende en meer gedetailleerd manier zou kunnen vertellen.

Gezien geen geloof wordt gehecht aan uw vaders beweerde werkzaamheden, mag het duidelijk zijn dat bijgevolg ook geen enkel geloof kan worden gehecht aan de problemen die uw familie omwille hiervan zou gekend hebben. Ook om volgende redenen wordt uw geloofwaardigheid verder aangetast.

Dient allereerst te worden gewezen op een aantal opmerkelijke tegenstrijdigheden tussen uw opeenvolgende verklaringen.

Zo verklaarde u voor het CGVS dat jullie drie dreigbrieven kregen van de Taliban. De eerste brief zou bij jullie thuis zijn afgegeven door de mullah (CGVS p. 11 en 19). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dan weer dat de eerste brief bij jullie thuis werd achtergelaten en dat uw moeder deze vond bij de deur terwijl de derde brief door de mullah naar jullie huis werd gestuurd en werd afgegeven aan uw kleine broer (zie vragenlijst CGVS vraag 5). Nog volgens uw verklaringen op de DVZ dreigde de Taliban er in de tweede dreigbrief mee naar jullie huis te komen en het met explosieven te vernietigen (zie vragenlijst CGVS vraag 5). Hierover repte u met geen woord bij het CGVS. Volgens uw verklaringen bij het CGVS werd uw vader in de eerste brief aangespoord zijn wapen af te geven bij een hoofdkwartier van de Taliban. In de tweede dreigbrief werd ermee gedreigd de hele familie te vermoorden als uw vader zich niet zou overgeven en ook in de derde brief werden opnieuw doodsbedreigingen geuit ten aanzien van de hele familie (P. 11 en 12). U gewezen op deze ongerijmdheid, haalde u aan dat u hierover nog niets verteld had, u dacht dat de protection officer u hier vragen over zou stellen (P. 19). Het mag duidelijk zijn dat dit niet kan volstaan. U werd voorheen gevraagd uw volledige relaas uit te doen en te doen. Hierbij werd u vervolgens nog gevraagd of dit alle elementen waren die u wilde vertellen en of er nog andere redenen waren omwille waarvan u Afghanistan had verlaten (P. 11 en 12). U had aldus wel degelijk de kans om hierover te praten. Dat u over de dreiging uw huis te vernielen met explosieven niets vertelde omdat u hier geen vragen over werden gesteld, is bovendien ook niet ernstig omdat u logischerwijs geen vragen kunnen gesteld worden over feiten die u niet zelf aanhaalt. U stelt uiteindelijk dat deze bedreiging uw huis te vernielen met explosieven dan toch niet in de brief stond maar dat het een mogelijkheid was dat ze dit zouden doen (P. 19). Dit strookt evenwel niet met wat u voor de DVZ verklaarde en waarbij u uitdrukkelijk stelde dat deze bedreiging in de brief geschreven stond (zie vragenlijst CGVS vraag 5). U bevestigde bovendien bij aanvang van uw gehoor op het CGVS dat uw verklaringen na afloop van uw interview bij de DVZ werden voorgelezen en dat alles correct genoteerd stond (P. 3).

Voorts mag het ook wel ten zeerste verbazen dat u bij de DVZ geen enkele melding maakte van de schietpartij waarbij u en vader zouden zijn betrokken geweest én waarbij uw vader vermist zou geraakt zijn. Nochtans betrof dit, volgens wat u voor het CGVS verklaarde, nét de aanleiding omwille waarvan werd besloten dat u diende onder te duiken bij uw oom en vervolgens het land diende te verlaten (P. 11 e.v.). U haalde bij de DVZ enkel aan dat uw vader vermist is, doch dit enkel wanneer u tijdens het interview werd gevraagd naar uw vaders naam en 'verblijfplaats' (interview DVZ vraag 13A). Tijdens de uiteenzetten van de feiten die u in Afghanistan zou hebben meegemaakt, kwam zelfs het gegeven dat uw vader zou vermist zijn nergens te sprake (zie vragenlijst CGVS). Dat uw vader mogelijks vermist is / was – ondertussen zou hij terug

contact genomen hebben en hebben laten weten dat hij in Iran verblijft (P. 2) - kan dan wel zij, doch dat u dit element niet aanhaalde bij de uiteenzetting van uw relaas bij de DVZ bevestigt eens te meer dat aan het beweerde profiel en de problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid geen geloof kan worden gehecht.

Kan verder nog worden gewezen op aantal volstrekt onlogische elementen in uw relaas die verder de ongeloofwaardigheid onderlijnen.

U verklaarde dat de Taliban al weet hadden van uw vaders voormalige werkzaamheden sinds hij zich aansloot bij het ANA (P. 19). Nochtans zouden jullie nooit problemen gekend hebben met de Taliban tot het moment dat jullie een eerste dreigbrief ontvingen, i.c. op 11.06.2021. Nog volgens uw verklaringen was de situatie in uw dorp de laatste twee jaar heel goed door de aanwezigheid van vier controleposten van het ANA en het verzet. Voordien waren er echter altijd gevechten tussen de overheid en de Taliban. De Taliban zou in die periode ook vanuit de huizen van de dorpelingen gevochten hebben (P. 6 en 7).

Overeenkomstig de werkbadge van het ANA die u voorlegde was uw vader minstens sinds 11.03.2011 actief bij het ANA. Dat uw vader aldus nooit eerder problemen kende met de Taliban, die van deze werkzaamheden sinds het begin op de hoogte zouden geweest zijn, ook niet in de periode dat er in uw dorp veel gevechten waren en de Taliban ook in uw dorp aanwezig was, kan in alle redelijkheid niet worden aangenomen.

Ook volgende houdt hoegenaamd geen steek. Voortgaande op de door u geschetste chronologie blijkt het volgende. Uw dagelijkse bezigheden bestonden uit werken op de velden, naar school en vervolgens naar de madrasa gaan om tot slot nog wat te werken op de velden. Uw vader besloot dat u niet langer naar school mocht gaan 5 à 6 dagen voor het incident waar hij samen met u werd beschoten. Op dat moment zouden jullie ook al twee 'waarschuwingen' / dreigbrieven ontvangen hebben, i.c. op 11.06.2021 en op 26.06.2021. De reden dat uw vader besloot dat u niet langer naar school mocht, was omdat er toen een gevecht had plaatsgevonden aan de checkpoint waarbij 6 talibs werden gedood. Dit gevecht aan de checkpoint situeerde u 20 dagen voor de schietpartij waarbij uw vader zou vermist geraakt zijn. Nog volgens u diende u na de schietpartij waarbij uw vader vermist raakte onder te duiken bij uw oom in Jalalabad en verbleef u er 16 à 17 dagen alvorens dan rond 31.07.2021 het land te verlaten. Dit zou betekenen dat u en uw vader rond 14 à 15 juli 2021 werden beschoten. Voortgaande op uw verklaringen zou u pas 5 à 6 dagen eerder gestopt zijn met school, wat dan rond 9 à 10 juli 2021 zou zijn geweest. Dat u aldus, nadat jullie reeds op 16.06.2021 een dreigbrief zouden ontvangen hebben waarin de Taliban er uitdrukkelijk mee zouden gedreigd hebben de hele familie, waarbij ook u zou gevisieerd zijn, te vermoorden, nog een drietal weken gewoon uw dagelijkse bezigheden zou hebben verdergezet is totaal onlogisch. Dat uw vader er ook geen graten in zag u nog langer naar school te laten gaan en u buitenshuis te begeven nadat jullie dan ook nog een derde keer zouden zijn bedreigd – op 21.06.2021 zouden jullie immers de derde dreigbrief ontvangen hebben – tart verder elke verbeelding. Bovendien mag het wel verbazen dat u hier beweerde dat jullie op het moment dat u stopte met school 'nog maar' twee waarschuwingen gekregen hadden. Er kan in alle redelijkheid verondersteld worden dat uw vader zonder dralen de nodige maatregelen zou genomen hebben om zichzelf en zijn hele gezin in veiligheid te brengen indien het daadwerkelijk zo zou zijn dat hij reeds op 11.06.2021 vernam dat de Taliban hem in het vizier hadden omwille van zijn werkzaamheden én de hele familie vervolgens vanaf 16.06.2021 expliciet met de dood werd bedreigd. Jullie zouden bovendien de dreigbrieven thuis ontvangen hebben. Dat het dan blijkbaar ook geen noodzaak bleek om het hele gezin elders in veiligheid te brengen, jullie gewoon in jullie eigen woning bleven wonen en ook uw vader nog gewoon naar huis bleef komen – de dag dat jullie zouden beschoten zijn, i.c. 9 à 10 juli 2021 (zie supra) zou hij u immers gebeld hebben met de vraag hem te helpen de boodschappen naar huis te brengen -, toont nog maar eens de complete ongeloofwaardigheid van uw relaas aan. Dat de Taliban, die zouden geweten hebben wat uw vaders werkzaamheden waren én duidelijk op de hoogte waren van jullie woonplaats, bovendien gewoon loze bedreigingen zouden zijn blijven uiten doch hieraan dan verder geen gevolg zouden geven, dit terwijl uw vader hun eis herhaaldelijk naast zich neerlegde en hij geen enkele moeite zich onder de radar te blijven, haalt uw waarachtigheid verder onderuit.

Dat uw vader u tot slot enerzijds zou verboden hebben nog naar school te gaan uit veiligheidsoverwegingen maar u dan anderzijds wel zou gebeld hebben om u naar de checkpoint te begeven om hem te helpen boodschappen naar huis te dragen, dit terwijl 20 dagen eerder een gevecht aan de checkpoint plaatsvond waarbij meerdere doden vielen en jullie reeds meerdere bedreigingen zouden ontvangen hebben, rijmt langs geen kanten. Uit wat u verklaarde blijkt immers dat de checkpoint op een uur wandelen van uw huis lang. Dat uw vader hier dan geen gevaar in zou gezien hebben, is totaal onaannemelijk. U verklaarde overigens zelf dat uw vader u de opdracht gaf de boodschappen te dragen zodat hij zijn wapen kon richten. Hieruit alleen al blijkt dat uw vader rekening hield met een mogelijke aanval waardoor het eens te meer compleet geen steek houdt dat hij u zou gebeld hebben hem te komen helpen (P. 6, 7 en 15).

Dat u aldus samen met uw vader onderweg van de checkpoint naar huis zou zijn beschoten waarna uw vader zou zijn vermist, wordt dan ook niet aangenomen.

In het licht van al voorgaande dient dan ook besloten te worden dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan uw beweerde relaas en vluchtmotieven.

De documenten die u ter staving van uw relaas voorlegde, i.c. de dreigbrieven, de brieven aan het districtshuis en de brief van de stamleiders van uw dorp, kunnen geen enkele bewijswaarde worden toegekend daar het duidelijk is dat deze niet werden voorgelegd in het kader van een waarachtig relaas. Bovendien, en zoals reeds aangehaald, hebben Afghaanse documenten sowieso slechts een relatieve bewijswaarde gezien deze makkelijk tegen betaling kunnen verkregen worden.

Ook de foto's en voicenotes van, naar u stelt, uw vader in Iran, kunnen geen ander licht werpen op voorgaande. Zelfs indien het zou vaststaan dat de foto's uw vader tonen en de voicenotes uw vader betreffen, quod non, dergelijke stukken kunnen makkelijk geënceneerd zijn. Bovendien valt uit de foto's op geen enkele manier af te leiden waar en wanneer deze werden genomen. Dit terzijde, ook al zou het vaststaan dat uw vader actueel in Iran verblijft, dan nog kan uit de voorgelegde stukken op geen enkele manier worden afgeleid waarom hij Afghanistan verliet en sinds wanneer hij zich in Iran bevindt.

De omslag die u voorlegde toont voorts enkel aan dat u post ontving, niets meer en niets minder.

Dat uw familie tot slot tot op heden problemen kent met de Taliban kan in het licht van al voorgaande ook geenszins worden aangenomen temeer daar deze actuele problemen voortvloeien uit feiten die duidelijk ongeloofwaardig zijn. Zulks blijkt ook duidelijk uit het feit dat uw familie tot op heden in uw ouderlijk huis verblijft. Indien jullie daadwerkelijk al sinds 11.06.2021 door de Taliban met de dood zouden zijn bedreigd omwille van uw vader, kan in alle ernst verondersteld worden dat uw familie op heden niet langer gewoon thuis zou verblijven dan wel dat de Taliban, hun bedreigingen indachtig, zich niet herhaaldelijk zou blijven beperken tot het langskomen thuis.

Gezien al voorgaande kan u de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus, in de zin van artikel 48/4 §2 a) en b) worden toegekend.

Na uw vertrek uit Afghanistan kwam de Taliban 1 à 4 keer per maand achter uw vader en uzelf vragen. Ze komen naar jullie woning en spreken uw 7-jarige broer S. aan, die vervolgens de Taliban telkens weg stuurt (P.9). Ondanks de eerdere bedreigingen aan uw hele familie gericht, kan uw familie toch nog in de zelfde woning verblijven. U verklaarde nochtans eerder dat de Taliban had gezegd dat ze geen rekening zouden houden met jong of oude familieleden en dat ze de hele familie zouden vermoorden inclusief grootvader (P.12). Het mag ten zeerste verbazen dat uw 7-jarige broer de Taliban 1 à 4 keer per maand te woord zou staan en hun weg stuurt. Als de Taliban geen rekening zou houden met jong of oud, zou ook uw 7-jarige broer de doodsb bedreigingen van de Taliban niet kunnen ontlopen.

Ook recent ontving uw moeder nog een brief. Echter verbrandde ze die onmiddellijk uit angst, zonder te lezen wat er in de brief stond (P.4). Hier kan dus niet uit afgeleid worden of de brief al dan niet van de Taliban was. Zes à zeven dagen geleden las u een artikel via het facebookprofiel van de zonen van malek M., waarin stond dat commandant Y. vermoord werd door de Taliban (P.7). Er werd u tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd dit bericht te tonen op Facebook, u deed nog geen moeite om het op te zoeken en zegt onmiddellijk dat het bericht al weg zal zijn want "het komt en gaat" op Facebook. U zei vervolgens dat dat u het Facebookprofiel van de zonen niet kan terugvinden omdat u hun namen niet kent, ze gebruiken namelijk alias (P.9,10). Opnieuw lijkt u verklaringen te verzinnen. In de eerste plaats weigerde u enige moeite te doen om dit bericht terug te vinden en anderzijds is het onlogisch dat u de namen van de zonen niet kent door hun alias maar om de een of andere reden wel wist dat de zonen van de malik dit hadden gepost.

Voorts weet u ook sinds een paar dagen voor het persoonlijk onderhoud op het CGVS, dat uw vader in goede gezondheid in Iran verblijft. Hij stuurde voicemail en een foto van zichzelf aan uw neef, die u vervolgens daarvan op de hoogte bracht (P.18). Uit de voicemail en de foto kan niet blijken dat uw vader daadwerkelijk in Iran is. Dat hij vermist raakte wordt zoals eerder besproken niet geloofd, dat hij dus toevallig een paar dagen voor uw persoonlijk onderhoud opduikt in Iran kan evenmin worden aangenomen.

Gelet op het geheel van bovenstaande dient dan ook te worden besloten dat u de vluchtelingenstatus niet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger

louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is

van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekeerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M' Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M' Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de

machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoekende partij te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u, voortgaande op uw verklaringen, tot 17-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U stelt dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan leefde dagelijks naar school en de madrassa, alsook werkte u er op de velden (P.5). U heeft op heden bovendien nog tweewekelijks contact met uw familie in Afghanistan (P. 9).

Bovendien blijkt u afkomstig te zijn uit Kuz Bahar, in de provincie Nangharhar, waar, zoals u ook zelf aanhaalde doorheen uw verklaringen, al geruime tijd een grote Talibanaanwezigheid is. U had het immers over gevechten, beschietingen, Taliban die 's nachts naar uw dorp kwam, ... (P. 6 en 7). Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden u volledig onbekend zijn.

Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van anderhalf jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U heeft ook nog een netwerk in uw regio van herkomst waarmee u nog in contact staat, i.c. uw familie verblijft tot op heden in uw dorp en u heeft tweewekelijks contact met hen (zie supra), en dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de Taliban.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

De documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn, zoals hierboven duidelijk werd uiteengezet, niet van dien aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept, werd in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker stelt in wat omschreven kan worden als een enig middel vooreerst dat hij het niet eens kan zijn met de overwegingen in de bestreden beslissing.

Verzoeker bevestigt deze feiten weergave en behoudt zich het recht voor om hier nadere toelichting bij te verstrekken. Hij kijkt ernaar uit om het contact met zijn vader te herstellen en aldus bijkomende informatie te verzamelen.

Verzoeker stelt vast dat de bestreden beslissing een kader schept om zijn geloofwaardigheid van meet af aan in een slecht daglicht te stellen, wel wetende niettemin dat deze motieven geenszins van betekenis zijn, in de zin dat deze quasi standaard kunnen genoemd worden en verwerende partij deze hier inroept terwijl ze in andere dossiers waar zij wel tot erkenning overgaat, deze 'misstappen' zomaar door de vingers ziet. Deze argumenten kunnen daarom niet ernstig genomen worden om de geloofwaardigheid van het asielrelaas aan te tasten, zelfs al zouden ze waar zijn. Daarbij is het ook algemeen bekend dat verzoekers om internationale bescherming, die in België belanden, bijna steeds door andere landen reizen. Deze hele uiteenzetting is dus wel rechtmatig maar houdt geen steek met betrekking tot de beoordeling van een asielrelaas dat door de verzoeker voor de Belgische asielinstanties wordt afgelegd, wetende dat dit zijn/haar eindbestemming is. Verzoeker heeft zijn originele taskara voorgelegd en de eerlijkheid gebied te zeggen dat dit standaard het identiteitsbewijs is dat door Afghaanse verzoekers wordt neergelegd, ook zij die erkend worden, en soms zelfs minder dan dat (kopieën). Bovendien heeft hij ook nog eens de originele taskara van zijn vader neergelegd. Dit is ruimschoots meer dan vele wel erkende VIB's kunnen voorleggen.

Verzoeker begrijpt natuurlijk dat het profiel van zijn vader cruciaal is in de beoordeling van zijn vrees. Niettemin stelt hij dat hij voldoende en pertinente informatie heeft gegeven en stelt hij dat hij voldoende en pertinente informatie heeft gegeven omtrent feiten waarvan hij concreet op de hoogte was en die hij wel degelijk doorleefd heeft. Daarenboven heeft hij hiervan documenten bijgebracht en zelfs foto's. De bestreden beslissing daarentegen focust op zaken die hij niet kent, of stelt dat hij weinig dingen weet, maar dit getuigt ook van een verkeerd beeld over het dagelijkse leven dat verzoeker destijds in Afghanistan leidde en de verhouding met zijn vader. Hij kan alleen maar herhalen wat hij weet en vraagt om zijn verklaringen nogmaals

te onderzoeken en vast te stellen dat de redenering van verwerende partij te kort door de bocht gaat en vooringenomen is.

Verzoeker geeft toe dat verwerende partij zich heeft ingespannen om de motivering op een logische en coherente manier op te bouwen en aldus te overtuigen dat verzoeker totaal ongeloofwaardig wordt. Hij stelt echter dat hij het niet eens is met deze éézijdige en subjectieve overwegingen die er finaal op gericht zijn voldoende motieven te vinden om zijn relaas af te wijzen. Dit is duidelijk van bij het begin en kan daarom niet echt ernstig worden genomen, in het licht van het profiel van verzoeker die immers niet opgewassen is tegen deze redenering die zich diende te beperken tot beknopte informatie en documenten die hij nauwelijks kan begrijpen. Op geen enkel moment probeert de bestreden beslissing immers rekening te houden met de mogelijkheid dat één en ander wél zou kunnen gebeurd zijn, rekening houdend met de context en leefomstandigheden van verzoeker. Verzoeker herhaalt nogmaals dat hij hoopt dat zijn vader naar België kan komen en aldus bijkomende opheldering zal kunnen verstrekken, minstens via contact met hem bijkomende informatie te verschaffen. Verzoeker benadrukt de essentie van zijn vluchtrelaas, namelijk dat zijn vader werkzaam is geweest voor de voormalige overheid en daardoor in het vizier kwam van de taliban, samen met zijn familie/zoon. Het heeft ook geen zin dat verwerende partij allerlei details bespreekt die weinig zoden aan de dijk zetten en enkel afleiden van deze essentiële vraag. Als men de overwegingen leest, moet men tot het besluit komen dat er in feite sprake is van onwil om maar enige ruimte te creëren voor de mogelijkheid dat dit wél kan gebeurd zijn. Het onderzoek naar een mogelijke nood aan internationale bescherming lijkt zo ver weg als de enige agenda van het CGVS erop gericht is argumenten aan te voeren om ongeloofwaardig te doen lijken. Daarom wil verzoeker hier toch nogmaals verwijzen naar de regels inzake bewijslast en de samenwerkingsplicht die geldt in het kader van de nood aan bescherming en het feit dat noch de commissaris-generaal, noch de Raad, een opdracht hebben om de ongeloofwaardigheid van een asielaas te bewijzen, maar wel degelijk alle feitelijke en juridische elementen te verzamelen en met kennis van zaken te oordelen of er daadwerkelijk nood is aan internationale bescherming.

Verzoeker wijst op het gebrek aan bescherming dat hoe dan ook door het de facto taliban regime geboden wordt inzake deze situatie van sociaaleconomische deprivatie, dat niet in staat is hieraan tegemoet te komen, gelet op het feit dat het hier om een 'falende staat' gaat, die trouwens niet erkend wordt in het internationaal rechtsverkeer. Verzoeker stelt vast dat de Raad in het kader van mogelijke toepassing van artikel 48/4, §2, b) enkel verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie, maar nalaat in te gaan op wat wellicht nog essentiëler is, namelijk de mogelijke schendingen van de meest fundamentele mensenrechten, zoals inderdaad het recht op leven, het verbod op onmenselijke en vernederende behandelingen, en/of foltering en minstens enkele zeer fundamentele mensenrechten en een minimum aan veiligheid, en dit gelet op het feit dat de de facto regering van de taliban de vorige grondwet heeft opgeschort en de sharia toepast (zoals volgens verzoeker door de Raad uitgebreider uiteengezet in o.a. arrest nr. 278 654 p. 24-26). De Raad heeft, zo stelt verzoeker, zelf gewezen op tegelijk de 'willekeur' en de wreedheid waarmee dit de facto regime optreedt. Het de facto taliban regime faalt op alle terreinen maar vooral inzake het garanderen van een minimum veiligheid en respect voor de meest fundamentele mensenrechten, en het bewijs daarvan dient niet eens geleverd te worden, nu de internationale gemeenschap dit precies als reden naar voren schuift om het regime niet te erkennen. Op dit 'terrein' is er volgens verzoeker ook geen enkele discussie met betrekking tot de actor van ernstige schade. In feite dwingt zich onvermijdelijk het besluit op dat eenieder die wordt blootgesteld aan facto regime een reëel risico loopt op onmenselijke en onterende behandeling. In deze context verwijst verzoeker dan weer naar de bevindingen zoals aangeklaagd in het recente verslag van 5/3/2023 Afghanistan: UN Human Rights Council must address Taliban's ongoing 'relentless abuses' - Amnesty International.

Hoe dan ook besluit de Raad volgens verzoeker dat het werkelijke gevaar voor vervolging zich in se niet situeert in hoofde van de persoon maar wel in hoofde van het regime dat hem een godsdienstige of politieke overtuiging kan toedichten. Ook op dit vlak is er te weinig objectieve, verifieerbare informatie voorhanden om het standpunt van 'de taliban' te kunnen bepalen. De Raad minimaliseert echter het feit dat in hoofde van de taliban een persoon die terugkeert uit het Westen als een 'afvallige' kan beschouwd worden wegens 'gecorrumpereerd' door westerse normen en waarden of bespreekt dit topic volgens verzoeker niet vanuit die interpretatie. Gelet op het feit dat de normen en waarden van de taliban, die zich beroepen op een 'goddelijke autoriteit' en een zeer strikte toepassing van de sharia verdedigen, haaks staan op de rechten en vrijheden zoals die opgang hebben gemaakt in Europa, door de eeuwen heen en uiteindelijk neergeschreven zijn in het EVRM, is volgens verzoeker uitdieping van het onderwerp van belang. Het zijn volgens verzoeker precies deze mensenrechten/waarden die verdedigd worden in het kader van de procedures tot internationale bescherming in Europa, daarom ook is het vrijwel logisch en noodzakelijk dat 'terugkeerders' beschouwd worden als 'afvalligen'. Alhoewel er slechts sporadische rapporteringen gebeuren met betrekking tot de handhaving door het de facto regime van de sharia wetgeving hoeft het volgens verzoeker geen betoog dat deze regelrecht indruist tegen de Europese normen en waarden. Lezing van considerans 6.3.2.5 van het arrest nr. 278 653 van 13 oktober 2022 of nog considerans 2.3.4. van arrest nr. 278 654 van 12 oktober 2022, zo stelt verzoeker, toont aan dat de Raad ernstige vragen stelt bij de rechtshandhaving en de willekeur die door het de facto regime wordt uitgerold. Er is bijna geen informatie over personen die uit het Westen zijn teruggekeerd maar er wordt wel bevestigd dat het vrij voor de hand liggend is dat iemand die terugkeert hoe dan ook als dusdanig wordt herkend. Er wordt hoe dan ook bevestigd dat de bronnen aangeven "*dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd*". De stelling dat niet in het algemeen kan worden

gesteld dat Afghanen die terugkeren uit Europa louter omwille van een verblijf in Europa een risico lopen is volgens verzoeker dan ook voorbarig bovendien en in deze 'stelling' wordt trouwens niet verwezen naar de 'verwesterde Afghanen' maar naar het louter geografische element van de verplaatsing/terugkeer (terugkeerder). Bovendien maakt verzoeker zich met betrekking tot de landeninformatie de analyse eigen zoals gedaan op p. 19-23 "1.3.3. de bewijswaarde van de landeninformatie aan de basis van de beoordeling van terugkeer uit Europa" NANSEN NOTE 3-22 (nansen-refugee.be). Op zich is het volgens verzoeker derhalve niet zo moeilijk om tot het besluit te komen dat in principe elke persoon die terugkeert uit het Westen, een risico loopt, dat uiteraard nog verhoogt als hij/zij uiterlijke tekenen vertoont en ideeën aanhangt en verkondigt die een veruitwendiging zijn van die normen en waarden, al is dat geen noodzakelijke voorwaarde. In die mate dat 'verwestering' duidt op een cultureel, politiek/maatschappelijk en religieus gegeven, wat verzoeker verdedigt, is het logisch en derhalve afdoende bewezen dat personen die terugkeren uit het Westen door de taliban als vijanden van het regime worden beschouwd omdat zij per definitie immers 'bevuild' zijn door de westerse waarden normen die door het de facto regime bestreden werden in het verleden en ook nu. Het spreekt volgens verzoeker voor zich dat personen die beslist hebben om naar het Westen te gaan/vluchten, per definitie een gebied dat als anti islamitisch en van 'de ongelovigen' wordt beschouwd, in de ogen van het de facto taliban regime afvalligen zijn. Anderzijds stelt verzoeker zich op het standpunt dat hij in geval van terugkeer, in elk geval zo zal opgemerkt worden en negatief gepercipieerd zal worden en dit temeer daar hij niet meer de persoon is die hij in Afghanistan was, maar onderweg en nu naar aanleiding van een lange reisweg en een verblijf in België, een persoonlijke ontwikkeling heeft doorgemaakt die hem moreel, religieus, maatschappelijk en qua mens- en maatschappijvisie mijlenver verwijderd heeft van het kader zoals dat door het de facto taliban regime wordt ingericht. Het is volgens verzoeker vrij cynisch dat verwerende partij opmerkt dat verzoeker, die afkomstig is uit een regio waar de taliban ook destijds reeds 'woedden', zich dan allicht toch wel terug zal kunnen aanpassen... Hierbij weze opgemerkt dat verwerende partij dus zelf aangeeft, dat verzoeker zich maar zal moeten aanpassen én dat dit geen probleem mag zijn omdat hij weet waar hij aan toe is. Minstens een eigenaardige redenering... En als hij dit nu niet zou doen, zal hij dan wel als verwesterd worden aangemerkt, zo vraagt verzoeker zich af. Met betrekking tot deze - mogelijke - vervolgingsgrond verwijst verzoeker naar de richtlijnen van UNHCR van 9 februari 2022 waar deze inderdaad uit voorzorg en voorzichtigheid formuleert dat de situatie te onvoorspelbaar is om met zekerheid te kunnen vaststellen "dat iemand geen internationale bescherming nodig heeft". Om al deze redenen, vraagt verzoeker hem alsnog het statuut van vluchteling te willen toekennen, minstens de subsidiaire beschermingsstatus en in ondergeschikte orde het dossier terug te sturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek in het licht van de middelen en de eventuele bijkomende verklaringen

3. Aanvullende nota's

3.1. De verwerende partij maakt op 29 oktober 2025 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin een evaluatie van de actuele situatie in Afghanistan wordt gemaakt. Zij stelt dat nieuwe elementen ter kennis gebracht worden, en verwijst via consulteerbare weblinks naar:

- EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022,
- EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022,
- EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022,
- EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023,
- EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024,
- EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022,
- EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020,
- EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022,
- UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023,
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023,
- EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024,
- EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024,
- SEM, Focus Afghanistan – Return from abroad van februari 2025.

De verwerende partij geeft verder een uitgebreid betoog, ter ondersteuning van haar standpunt zoals weergegeven in de bestreden beslissing.

3.2. Verzoeker legt ter terechtzitting een aanvullende nota neer als repliek op de aanvullende nota van verweerder en met bijkomende stukken: documenten van LIGO (waar hij taallessen volgt), foto's van zijn vader in uniform, en een arbeidsovereenkomst van bepaalde duur. Hij geeft toelichting bij deze aanvullende nota en zijn verzoekschrift en volhardt. Verzoeker voegt toe dat het twee jaar geleden is dat hij nog contact

had met zijn vader die in Iran verblijft. Alleen zijn grootvader verblijft nog in Afghanistan, de andere familieleden zijn mee gevlucht met zijn vader naar Iran maar met hen heeft verzoeker geen contact meer gehad. Bij terugkeer zal hij volgens hem nog steeds problemen hebben omwille van het werk van zijn vader en omdat hij de oudste zoon is.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU.

Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld en de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker. Consistentie, voldoende detaillering alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de

betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden: "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. In de bestreden beslissing wordt het asielrelaas van verzoeker als volgt samengevat:

"U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van etnie Pashtun te zijn. U gaf aan een soennitische moslim te zijn. U bent geboren op 31.07.2004 in het dorp Kuz Bahar in het district Khogyani in de provincie Nangarhar. U werd grootgebracht in Kuz Bahar en ging dagelijks naar school en de madrassa alsook werkte u dagelijks op de velden.

Uw vader H. heeft als soldaat bij het Afghaanse nationale leger (ANA) gewerkt in het district Surobi, te Ozbeen. Anderhalf jaar voor hij vermist raakte stopte hij bij het ANA en sloot hij zich aan bij de national uprising van Kuz Bahar. Hij werkte in zijn dorp als soldaat en verzetsstrijder vanuit de post van malek Maki.

Op een dag werd de controlepost waar uw vader werkte aangevallen door de Taliban. Zes talibanleden kwamen daarbij om het leven. Uw vader raakte hierdoor in de problemen en kreeg vervolgens drie dreigbrieven van de Taliban.

In de eerste dreigbrief (01.11.1442 in de Islamitische kalender komt overeen met 11.06.2021 volgens de Gregoriaanse kalender) schreef M. H. dat uw vader zich diende aan te geven bij het hoofdkantoor van de Taliban, in Zawi Shahim. In de tweede brief (06.11.1442 in de Islamitische kalender komt overeen met 16.06.2021 volgens de Gregoriaanse kalender) werd uw familie bedreigd omdat uw vader de eerste brief van de Taliban negeerde. Jullie kregen tenslotte nog een derde brief (11.11.1442 in de Islamitische kalender komt overeen met 21.06.2021 volgens de Gregoriaanse kalender) waarin jullie familie opnieuw bedreigd werd.

Als gevolg van de bedreigingen aan uw familie, ging u uit veiligheidsmaatregel niet meer naar school.

Vijf à zes dagen nadat u met school stopte, vroeg uw vader aan u om naar de controlepost te komen waar hij op dat moment werkte. Hij vroeg u de boodschappen te helpen dragen. Onderweg naar huis werden jullie beschoten door de Taliban. Jullie liepen weg van de Taliban en u merkte even later dat uw vader niet meer volgde. Sindsdien is uw vader voor lange tijd vermist geweest.

Na de aanval diende uw maternale oom een klacht in bij het districtshuis. Hij schreef in een brief dat er een aanval was geweest op H. en zijn zoon en dat H. hierbij gewond raakte aan beide armen.

Uw moeder zei dat u moest onderduiken bij uw maternale oom in Jalalabad. Na 16 à 17 dagen besloten uw moeder en maternale oom dat u Afghanistan diende te verlaten. U vertrok 's nachts, op 31.07.2021, vanuit de woonst van uw maternale oom naar Nimroz vanwaar u met een pick-up naar Pakistan gebracht werd.

U reisde verder door Pakistan en Iran om vervolgens de Balkanroute te volgen richting Bulgarije en Oostenrijk waar u, zonder dat u het besepte, telkens een verzoek om internationale bescherming indiende. U vervolgde uw weg richting België.

U kwam in België aan op 10.08.2022 en verzocht hier op 11.08.2022 om internationale bescherming.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u vermoord te worden door de Taliban. Uw familie wordt nog steeds bedreigd door de Taliban die nog meermaals bij hen thuis langskwamen. Uw kleine broer wordt hierbij ook soms geslagen door de Taliban.

Toen u in België aankwam, verloofde uw moeder u met F.. Zij woont tot op heden in Kagi Bazar.

Een tijd na uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) ontving uw moeder nog een brief. Ze heeft de brief niet gelezen en heeft deze uit angst onmiddellijk verbrand.

Een aantal dagen voor uw persoonlijk onderhoud had u voor het eerst nieuws over de toestand van uw vader. Hij had via uw neef laten weten dat hij in goede gezondheid in Iran verbleef en dat hij naar België zou proberen komen.

Zes à zeven dagen voor uw persoonlijk onderhoud op het CGVS hoorde u via de zonen van de malek van Kuz Bahar dat Y., een commandant van één van de controleposten in uw dorp, vermoord werd in Afghanistan nadat hij gedeporteerd werd vanuit Pakistan.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: Uw originele taskara, een originele kaart van uw vader toen hij bij het verzet werkte, een originele ANA badge van uw vader, een originele taskara van uw vader, een kopie van een kleine versie van de taskara van uw vader, drie originele dreigbrieven van de Taliban, een originele brief aan het districtshuis, een originele brief van de stamleiders van jullie dorp, een originele brief van de stamleiders aan het districtshuis, een kopie van een foto van uw vader tijdens zijn dienst en de originele enveloppe waarmee de documenten naar u toe werden verzonden. U toonde nog twee foto's van uw vader in Iran op uw gsm en liet twee voicemail van uw vader afspelen op uw gsm."

Deze vaststellingen worden door de verzoekende partij op zich niet betwist. Verzoeker bevestigt deze feiten en behoudt zich het recht voor om hier nadere toelichting bij te verstrekken ter zitting. Wel is het volgens verzoeker zo dat zijn broer uit Iran gedeporteerd werd en nu opnieuw onderweg is via Pakistan. Misschien is het volgens verzoeker ook nodig om hier nog te vermelden dat zijn vader overleden is en dat zijn moeder bij verzoekers zus inwoont.

5.2. Artikel 48/3, § 1, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."

Artikel 1, (A) 2, van het Vluchtelingenverdrag bepaalt het volgende:

"Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als "vluchteling" elke persoon:

[...]

Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term "het land waarvan hij de nationaliteit bezit" elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept."

5.3. In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven inhoudt, dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

Verzoeker stelt in zijn enig middel voor wat betreft de motieven van de bestreden beslissing die betrekking hebben op de weigering van de vluchtelingenstatus, dat hij het niet eens is met deze motieven.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker er niet in slaagt om zijn identiteit aan te tonen. De commissaris-generaal komt tot deze bevinding op basis van de vaststelling dat verzoeker bij een verzoek om internationale bescherming in Oostenrijk een ander naam en leeftijd opgaf en omdat de taskara die verzoeker voorlegde om zijn identiteit aan te tonen foutieve informatie bevat.

Verzoeker weerlegt deze motivering niet in concreto. Hij stelt enkel dat het algemeen bekend is dat asielzoekers verschillende landen doorkruisen en hij herhaalt dat hij zijn taskara en die van zijn vader heeft neergelegd. Deze uitleg doet geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing. Verder stelt verzoeker dat hij concrete en doorleefde verklaringen heeft afgelegd betreffende het werk van zijn vader en dat hij zelfs foto's neerlegde betreffende dit werk. Hij stelt dat de bestreden beslissing enkel focust op wat hij niet weet.

De Raad kan enkel vaststellen dat verzoeker hiermee de uitgebreide motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht weet te stellen. Nazicht van het gehoor van verzoeker toont aan dat hij weinig weet over het werk van zijn vader en allerm minst doorleefde verklaringen heeft afgelegd. Door enkel te stellen dat de motivering van de bestreden beslissing subjectief is, weerlegt hij deze niet. Verzoeker weet de Raad niet te overtuigen.

Verzoeker komt in zijn enig middel wat betreft de zeer uitgebreide en concrete motieven die betrekking hebben op de niet-erkenning van verzoeker als vluchteling, niet verder dan louter te stellen dat hij het niet eens is met deze motieven en dat hij volgens hem wel alles wel degelijk doorleefd heeft. Daarmee maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat de zeer uitgebreide en zeer concrete motieven van de bestreden beslissing kennelijk onredelijk laat staan niet correct zouden zijn. De Raad acht het oordeel van de commissaris-generaal pertinent. De Raad maakt zich deze motieven dan ook eigen en neemt ze over.

Wat betreft de door verzoeker aangebrachte documenten herhaalt de Raad dat verzoeker vooreerst de zeer concrete en uitgebreide motieven daarover in de bestreden beslissing niet op concrete wijze betwist. Bovendien kunnen dergelijke documenten enkel een geloofwaardig relaas ondersteunen, maar daarvan is in casu geen sprake, zoals blijkt uit bovenstaande bespreking.

De Raad besluit dat verzoeker geen ernstig verweer aanvoert ter weerlegging van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. De terechte en pertinente motieven waarop de CGVS zich steunt om te besluiten tot het ongeloofwaardig bevinden van het voorgehouden asielrelaas blijven dan ook onverminderd overeind.

Verzoeker wijst op zijn situatie als 'verwesterde' Afghaan na de machtsovername door de taliban.

Uit de objectieve landeninformatie waarover de Raad beschikt, blijkt heden evenwel niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Uit de meest recente informatie waarover de Raad beschikt blijkt veeleer dat Afghaanen die terugkeren uit het buitenland in regel weinig of niets in de weg wordt gelegd (cf. COI Focus Afghanistan, december 2023, blz. 99; EUAA Afghanistan Country Focus, november 2024, blz. 44-46; SEM, Focus Afghanistan – Return from abroad, februari 2025, blz. 17 ev.).

Er blijkt ook niet dat de taliban, bij een controle aan de grens of een checkpoint, eenvoudig zouden kunnen vaststellen dat de verzoeker, die aangaf het grootste deel van zijn leven in Afghanistan te hebben gewoond, ooit in België heeft verbleven. De Raad merkt ook op dat de verzoeker, volgens zijn verklaringen, werd geboren en opgroeide in Afghanistan, dat hij een soennitische moslim is, dat hij verschillende familieleden in zijn land van herkomst heeft, dat hij Pashtou spreekt, en dat hij op volwassen leeftijd (gezien het leeftijdsonderzoek) – en dus toen hij reeds was gevormd door de samenleving waarin hij opgroeide – Afghanistan verliet en dus niet zomaar kan worden aangenomen dat wanneer hij zich opnieuw in dat land zou vestigen hij zal opvallen of er automatisch als een 'afvallige' of ongelovige zal worden beschouwd. Hierbij dient aangestipt te worden dat er geen gedwongen verwijderingen naar Afghanistan plaatsvinden.

Er blijkt ook geenszins dat hij zich bepaalde westerse denkbeelden – waarvan niet kan worden verwacht dat hij eraan verzaakt – eigen heeft gemaakt of dat hij in Afghanistan zal worden gepercipieerd als verwesterd. Uit de aan de Raad voorgelegde verslagen blijkt dat vele personen, na de machtsovername door de taliban, naar Afghanistan terugkeren (cf. EUAA Afghanistan Country Focus, november 2024, blz. 44; SEM, Focus Afghanistan – Return from abroad, februari 2025, blz. 4.) en kan niet worden afgeleid dat Afghaanse onderdanen, met een profiel zoals dat van de verzoeker, er problemen ondervinden.

Verzoeker maakt met zijn toelichtingen geenszins aannemelijk dat hij een specifiek risicoprofiel heeft dat zou toelaten te besluiten dat hij toch een ernstig risico loopt om te worden vervolgd. Door louter te verwijzen naar zijn verblijf in België toont de verzoeker niet aan dat hij bepaalde, in Afghanistan geldende, religieuze, morele en/of sociale normen zou hebben overschreden. Er kan zelfs niet worden vastgesteld dat de taliban of de lokale gemeenschap op de hoogte zouden zijn van wat hij in België heeft gedaan. Hij toont met zijn verwijzing naar zijn verblijf in België evenmin aan dat hij verwesterd is of in zijn land van herkomst als verwesterd zal worden beschouwd.

Verzoeker toont niet aan dat hij tijdens zijn verblijf in West-Europa een opvatting, gedachte, mening, kenmerk of geloof heeft ontwikkeld waardoor hij de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging, zoals de taliban, andere groeperingen of zijn lokale gemeenschap in Afghanistan, heeft gewekt of kan wekken.

Evenmin maakt hij concreet aannemelijk dat hem een gedachte, opvatting, mening, kenmerk of geloof kan worden toegedicht door de taliban of haar lokale gemeenschap waardoor hij in de problemen zou kunnen komen. De verzoeker toont ook niet aan uiterlijke kenmerken te hebben die, zelfs al zouden zij betekenisloos zijn, toch zouden kunnen worden aanzien als een reden om hem als afwijkend te beschouwen en hem te vervolgen.

Hierbij wordt nog aangestipt dat hij niet aantoont dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan.

Uit het voorgaande is evenwel gebleken dat de verzoeker niet concreet aantoont dat hij in de actuele stand van zaken in geval van terugkeer naar Afghanistan als verwesterd zal worden gepercipieerd, noch dat hij niet in staat zal zijn om zich aan te passen aan de heersende waarden en normen. Door in zijn verzoekschrift louter te verwijzen naar algemene beschouwingen werpt hij hier geen ander licht op.

Verzoeker verwijst wel naar zijn integratie en tewerkstelling, maar hij laat na om hier op concrete wijze een invulling aan te geven. Door louter op algemene wijze te poneren dat men geïntegreerd is in de Belgische samenleving zonder hier een concrete invulling aan te geven maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij tijdens zijn verblijf in West-Europa een opvatting, gedachte, mening, kenmerk of geloof heeft ontwikkeld waardoor hij de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging, zoals de taliban, andere groeperingen of zijn lokale gemeenschap in Afghanistan, heeft gewekt of kan wekken.

Gelet op de individuele omstandigheden van de verzoeker kan in casu niet aangenomen worden dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en (een toegeschreven) verwestering.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Dit artikel vormt de omzetting van de artikelen 2 (f) en 15 van de Richtlijn 2011/95/EU (voorheen oude artikelen 2(e) en 15 van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming).

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet-hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel

risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen niet aannemelijk heeft gemaakt en dat evenmin kan worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging omwille van (een toegeschreven) verwestering.

Artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b), van de Richtlijn 2004/83/EG (heden de Richtlijn 2011/95/EU). Het begrip 'ernstige schade' in dit artikel heeft betrekking "op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade", met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C465/07, Elgafaji, pt. 28, 32). Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b), van de Richtlijn 2004/83/EU (heden de Richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM. Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b, van de Richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die Richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling. Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde Richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58). Verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor. Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de "Country Guidance: Afghanistan" van EUAA van mei 2024 (p. 101: "*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*").

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof.

Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waardoor de actor-vereiste eveneens is vervuld. De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, in casu de actoren, vermeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen. Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021. De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal zijn.

De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren. Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19-pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevroering van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disrupctie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie. Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen van of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe. Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precare socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Dat de humanitaire en socio-economische omstandigheden in Afghanistan precair zijn en verslechterd zijn na de machtsovername wordt niet betwist. De in het verzoekschrift aangehaalde elementen werpen geen ander licht op de voormelde beoordeling en hiermee toont de verzoekende partij niet alsnog aan dat zij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij zij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdendeerd of dat hij behoort tot een groep van geïdendeerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in haar elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren. Hierbij merkt de Raad nog op dat verzoeker niet aantoont dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan.

Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont niet aan dat in zijn hoofdzaak zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdendeerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en Islamic State Khorasan Province (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het

conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de Taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de Taliban en het National Resistance Front (hierna: het NRF) en de Afghanistan Freedom Front (hierna: AFF) en anderzijds tussen de Taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de Taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. Het lagere niveau van willekeurig geweld dat zich doorzette in 2022 werd bevestigd door een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2023 en 2024.

De belangrijkste werkterreinen van het NRF en andere verzetsgroepen bevonden zich oorspronkelijk in het noordoosten van Afghanistan. Het NRF was in de eerste negen maanden van 2024 actief in de provincies Herat en Kabul en veel minder in hun voormalige bolwerk, de provincie Panjshir.

Het NRF maakt voornamelijk gebruik van hit and run-aanvallen, hinderlagen en doelgerichte aanvallen tegen de de facto autoriteiten.

ISKP daarentegen viseert zowel de de facto autoriteiten, als burgerdoelwitten, zoals minderheden of bepaalde profielen. Ook de Taliban ondernemen doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Na gerichte acties door de Taliban wordt de operationele capaciteit van ISKP als beperkter beschouwd en is er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan en het daarin vervatte cijfermateriaal met betrekking tot het aantal aanvallen, slachtoffers en burgerdoden, blijkt dat, ondanks een lichte stijging in het aantal burgerdoden in 2024 - in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers - , de algemene veiligheidssituatie positief blijft evolueren en dat de tendens van een daling van het geweld zich voortzet en consolideert. Het geweld dat heden nog plaatsvindt in Afghanistan, is daarenboven grotendeels doelgericht van aard. Zo hadden de dodelijkste incidenten betrekking op aanvallen door ISKP tegen sjiiitische Hazara's.

De daling van het geweld heeft onder meer als gevolg dat de wegen significant veiliger worden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Er is heden een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en de ontheemding als gevolg van conflict is vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die nog plaatsvindt is het gevolg van een moeilijke economische situatie en natuurrampen of als gevolg van grensincidenten tussen de facto strijdkrachten en Pakistaanse strijdkrachten (zie EUAA Afghanistan Country Focus van november 2024, p. 59: *"In early September 2024, IDMC noted two cases of conflict-induced displacement in its preliminary estimates, involving 820 persons in the district of Zazi Maidan (Khost Province) being displaced due to border incidents between de facto Afghan forces and Pakistani forces."*) UNHCR rapporteert 733 300 terugkeerders enkel uit Pakistan in de periode tussen september 2023 en september 2024 (EUAA Afghanistan Country Focus van november 2024, p. 58).

In Afghanistan is er heden geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de Country Guidance Afghanistan van mei 2024 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "Afghanistan: Country Focus" van november 2024 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar. Uit landeninformatie blijkt dat voor deze provincie geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van persoonlijke omstandigheden, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich in casu niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn als de Country Guidance Afghanistan van mei 2024.

Verzoeker weerlegt niet dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet en dat er geen elementen zijn die erop wijzen dat er in hoofde van verzoeker

omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat verzoeker niet aantoont dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat hij evenmin in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van deze wet.

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen van de advocaat ter terechtzitting, die louter volhardt in het verzoekschrift en een aanvullende nota neerlegt en toelicht, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag noch dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De Raad besluit in navolging van verweerder dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden vrees voor vervolging, noch op het risico op ernstige schade.

Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

Het aangevoerde middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van verweerder te vernietigen om de redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf januari tweeduizend zesentwintig door:

J. CAMU, kamervoorzitter,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. CAMU

